

پیوست

شماره: ۲۶۳/۱۵۸۳

تاریخ: ۱۳۸۸/۰۱/۲۳

پیوست:

ورود به دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۱۹۰۱۱/۱۱/۸۸ صبح
تاریخ ثبت: ۱۹۰۱۱/۱۱/۸۸ عصر
اقدام کننده:

حضرت آیت الله احمد جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

در اجراء اصل نود و چهارم (۹۴) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران
و دولت اریتره که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود و در جلسه علنی
روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۸۸/۱/۱۸ مجلس عیناً به تصویب رسیده است، به پیوست
ارسال می‌گردد.

الله
علی لاریجانی

لایحه موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اریتره

ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اریتره مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۲) و (۱۳) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اریتره

مقدمه :

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت اریتره که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می‌شوند، با علاقمندی به تحکیم همکاریهای اقتصادی در جهت تامین منافع هر دو دولت، با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاریهای اتباع طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر، به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ - تعاریف

از نظر این موافقتنامه معانی اصطلاحات به کار رفته به شرح زیر خواهد بود:

۱- اصطلاح «سرمایه گذاری» عبارت از هر نوع مال یا دارایی از جمله موارد زیر است که توسط سرمایه گذاران یکی از طرفهای متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر (که از این پس طرف متعاقد سرمایه پذیر خوانده می شود) بکار گرفته شود:

الف) اموال منقول و غیر منقول و حقوق مربوط به آنها.

ب) سهام یا هر نوع مشارکت در شرکتها.

پ) پول و/ یا هرگونه مطالبات قابل وصول.

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی از قبیل حق اختراع، نمونه های بهره وری، طرحها یا نمونه های صنعتی، علائم و اسامی تجاری، دانش فنی و حسن شهرت تجاری.

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در چهارچوب این

موافقتنامه در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به شمار آیند و تابعیت طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا نباشند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده و مرکز اداره یا مرکز اصلی فعالیتهای اقتصادی آنها در قلمرو طرف متعاقد مزبور قرار داشته باشد.

۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که به طور قانونی از سرمایه گذاری حاصل

شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه گذاری، سود سهام، کارمزد و حق امتیاز.

۴- اصطلاح «قلمرو» به معنی:

الف- در مورد جمهوری اسلامی ایران مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت جمهوری اسلامی ایران قرار دارد و شامل مناطق دریایی آن نیز می شود.

ب- در مورد دولت اریتره مناطقی است که تحت حاکمیت یا صلاحیت دولت اریتره قرار دارد.

ماده ۲- تشویق سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد اتباع خود را به سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد در حدود قوانین و مقررات خود زمینه مناسب را جهت جلب سرمایه گذاری اتباع طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد.

ماده ۳- پذیرش سرمایه گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد با رعایت قوانین و مقررات خود نسبت به پذیرش سرمایه گذاری اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود اقدام خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد پس از پذیرش سرمایه گذاری، کلیه مجوزهایی را که طبق قوانین و مقررات جهت تحقق سرمایه گذاری مزبور لازم است اعطاء خواهد کرد.

ماده ۴- حمایت از سرمایه گذاری

سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر از حمایت کامل قانونی طرف متعاقد سرمایه پذیر و رفتار منصفانه‌ای که از رفتار اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث در شرایط مشابه نامساعد تر نباشد، برخوردار خواهد بود.

ماده ۵- شرایط مساعدتر

قطع نظر از شروط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار گیرد، قابل اعمال خواهد بود.

ماده ۶- مصادره و جبران خسارت

۱- سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره و سلب مالکیت نخواهد شد و یا تحت تدابیر مشابه قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای اهداف عمومی، به موجب فرایند قانونی به روش غیر تبعیض آمیز و در مقابل پرداخت سریع، مؤثر و کافی غرامت انجام پذیرد.

۲- میزان جبران خسارت باید معادل ارزش روز سرمایه گذاری بلافاصله قبل از ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت یا آگاهی از آنها باشد.

ماده ۷- زیانها

سرمایه گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه گذاریهای آنها به علت مخاصمه مسلحانه، انقلاب، یا حالت اضطراری مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، از رفتاری که نسبت به رفتار طرف متعاقد مزبور با سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران هر کشور ثالث نامساعدتر نباشد، برخوردار خواهند بود.

ماده ۸- بازگشت و انتقال سرمایه

۱- هر یک از طرفهای متعاقد طبق قوانین و مقررات خود و با حسن نیت اجازه خواهد داد که در مورد سرمایه گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات زیر بصورت آزاد و بدون تأخیر به خارج از قلمرو آن انجام شود:
الف- عواید،

ب- مبالغ حاصل از فروش و یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه گذاری،

پ- حق الامتیازها و حق الزحمه های مربوط به قراردادهای انتقال فن آوری،

ت- مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۶) و (۷) این موافقتنامه،

ث- اقساط وامهای مربوط به سرمایه گذاری، مشروط بر آن که از محل عملکرد سرمایه گذاری پرداخت شود،

ج - حقوق ماهیانه و دستمزدهای دریافتی توسط کارکنان سرمایه گذار که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه گذاری در قلمرو طرف متعاقد سرمایه پذیر را دارا باشند،
چ - وجوه پرداختی ناشی از تصمیم مرجع مذکور در ماده (۱۲) این موافقتنامه.

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل تبدیل و به نرخ جاری بر اساس مقررات ارزی زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه گذار و طرف متعاقد سرمایه پذیر می توانند در خصوص چگونگی بازگشت و یا انتقال موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

ماده ۹- جانشینی

هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین خطرات غیر تجاری یک سرمایه گذاری به عمل آورده جانشین سرمایه گذار شود:

الف- جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب - جانشین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود،

پ- اختلافات میان جانشین و طرف متعاقد سرمایه پذیر بر اساس ماده (۱۲) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰- رعایت تعهدات

هر یک از طرفهای متعاقد رعایت تعهداتی را که در ارتباط با سرمایه گذاریهای اشخاص حقیقی و حقوقی طرف متعاقد دیگر تقبل نموده است، تضمین می نماید.

ماده ۱۱- دامنه شمول موافقتنامه

این موافقتنامه در مورد سرمایه‌گذاری‌های اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد.
مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران است و یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلافات میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه پذیر و یک یا چند سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرف متعاقد سرمایه پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور در ابتدا تلاش خواهند کرد که اختلاف را از طریق مذاکره و مشاوره و به‌صورت دوستانه حل و فصل کنند.

۲- چنانچه طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) مزبور نتوانند ظرف شش ماه از تاریخ ابلاغ ادعا به دیگری به توافق برسند، هر یک از آنها می‌تواند اختلاف را در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر مطرح و یا ضمن رعایت قوانین و مقررات مربوط خود به یک هیأت داوری سه نفره به شرح مندرج در بند (۵) زیر یا به مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری، ایجاد شده طبق کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر، چنانچه هر دو طرف متعاقد عضو کنوانسیون باشند، ارجاع کند.

۳- هر اختلافی که ابتدا در دادگاههای صالح طرف متعاقد سرمایه‌پذیر اقامه شود، تا زمانی که در دست رسیدگی است جز با توافق طرفها نمی‌تواند به داوری ارجاع شود و در صورتی که منتهی به صدور حکم قطعی شود قابل ارجاع به داوری نخواهد بود.

۴- هر اختلافی که به داوری ارجاع شود، از صلاحیت دادگاههای داخلی مستثنی خواهد بود. با این وجود مفاد این بند مانع از آن نخواهد بود که محکوم له حکم داوری برای اجراء آن به دادگاههای داخلی مراجعه کند.

۵- طرف متعاقد سرمایه پذیر یا سرمایه گذار (سرمایه گذاران) طرف متعاقد دیگر هر کدام که بخواهند اختلافی را به داوری ارجاع کنند، باید ضمن ارسال اطلاعیه کتبی برای دیگری داور منتخب خود را معرفی نمایند. طرف دیگر باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه مذکور نسبت به معرفی یک داور اقدام کند و داوران منتخب باید ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین کنند. چنانچه هر یک از طرفها ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند هر یک از طرفها می تواند از دبیرکل دیوان دائمی داوری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. در هر صورت سرداور باید از اتباع کشوری انتخاب شود که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۶- هیأت داوری با توجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۷- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد نهایی و لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۳- حل و فصل اختلافات بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلافات ناشی از اجراء یا تفسیر این موافقتنامه یا مرتبط با آن، ابتدا از طریق مذاکره و به طور دوستانه حل و فصل خواهد شد. در صورت عدم توافق، هر یک از طرفهای متعاقد می تواند با رعایت قوانین و مقررات مربوط خود، ضمن ارسال اطلاعیه ای برای طرف متعاقد دیگر، موضوع را به یک هیأت داوری سه نفره مرکب از دو داور منتخب طرفهای متعاقد و یک سر داور ارجاع نماید.

در صورت ارجاع امر به داوری، هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ دریافت اطلاعیه نسبت به معرفی یک داور اقدام می‌کند و داوران منتخب طرفهای متعاقد ظرف مدت شصت روز از تاریخ آخرین انتخاب، سرداور را تعیین خواهند کرد. چنانچه هریک از طرفهای متعاقد ظرف مدت مقرر داور خود را تعیین نکند و یا داوران منتخب ظرف مدت مذکور در مورد انتخاب سرداور به توافق نرسند، هریک از طرفهای متعاقد می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری بخواهد که حسب مورد داور طرف ممتنع یا سرداور را تعیین نماید. سر داور باید در هر صورت تابعیت کشوری را دارا باشد که در زمان انتخاب با طرفهای متعاقد روابط سیاسی دارد.

۲- در مواردی که سرداور باید توسط رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تعیین شود چنانچه رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری از انجام وظیفه معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد، انتصاب توسط معاون رئیس انجام خواهد شد و چنانچه معاون رئیس نیز از انجام وظیفه مذکور معذور یا تبعه یکی از طرفهای متعاقد باشد این انتصاب توسط عضو ارشد دیوان که تابعیت هیچ‌یک از طرفهای متعاقد را نداشته باشد انجام خواهد شد.

۳- هیأت داوری باتوجه به سایر مواردی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آئین و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

۴- تصمیمات هیأت داوری برای طرفهای متعاقد نهایی و لازم‌الاتباع است.

ماده ۱۴- اعتبار موافقتنامه

۱- این موافقتنامه طبق قوانین و مقررات هریک از طرفهای متعاقد به تصویب مراجع صلاحیتدار آنها خواهد رسید.

۲- این موافقتنامه سی روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرفهای متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر این که اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود دربارہ لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به عمل آورده است برای مدت ده سال به موقع

اجراء گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آن که یکی از طرفهای متعاقد فسخ آن را به طور کتبی به اطلاع طرف متعاقد دیگر برساند که در این صورت موافقتنامه شش ماه پس از اعلام مزبور فسخ شده تلقی می گردد. ۳- پس از انقضای مدت اعتبار یا فسخ این موافقتنامه، مفاد آن در مورد سرمایه گذاریهای مشمول این موافقتنامه برای یک دوره اضافی ده ساله مجری خواهد بود.

ماده ۱۵- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه، مشتمل بر یک مقدمه و پانزده ماده، در دو نسخه به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار خواهد بود.

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۴ شهریور ماه ۱۳۸۷ هجری شمسی مطابق با ۱۴ سپتامبر ۲۰۰۸ (میلادی) به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و اریتره رسید.

از طرف	از طرف
دولت اریتره	دولت جمهوری اسلامی ایران

لایحه فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل یک مقدمه و ۱۵ ماده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ هجدهم فروردین ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و هشت مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید.

علی لاریجانی